इत्युक्त्वा ब्राह्मणाय दैवसिकामुत्पत्तिं प्रादात्। अधिकस्याश्वसहस्रस्य मूल्यमेवादादिति।
देवानां कथा संजाता महीतलं गत्वा महीपतिं शिविमौशीनरं साध्वेनं शिविं जिज्ञास्याम इति। एवं भो इत्युक्त्वा अग्नी
न्द्रावुपतिष्ठेतां।
अग्निः कपोतरूपेण तमभ्यधावदामिषार्थमिन्द्रः श्येनरूपेण। ११२०५
अथ कपोतो राज्ञो दिव्यासनासीनस्य उत्सङ्गं न्यपतत्।
अथ पुरोहितो राजानमब्रवीत्। प्राणरक्षार्थं श्येनाद्भीतो भवन्तं प्राणार्थी प्रपद्ये।
वसु ददातु अन्तवान् पार्थिवोऽस्य निष्कृतिं कुर्य्यात् घोरं कपोतस्य निपातमाहुः।
अथ कपोतो राजानमब्रवीत् प्राणरक्षार्थं श्येनाद्भीतो भवन्तं प्राणार्थी प्रपद्ये। अङ्गैरङ्गानि प्राप्तार्थी मुनिर्भूत्वा
प्राणांस्त्वां प्रपद्ये।
स्वाध्यायेन कर्षितं ब्रह्मचारिणं मां विद्धि तपसा दमेन युक्तमाचार्य्यस्याप्रतिकूलभाषिणं एवं युक्तमपापं मां विद्धि। ११२८०
गदामि वेदान् विचिनोमि च्छन्दः सर्व्वे वेदा अक्षरशो मे अधीताः। न साधु दानं श्रोत्रियस्य प्रदानं मा प्रादाः श्येनाय
न कपोतोऽस्मि अथ श्येनो राजानमब्रवीत्।
पर्य्यायेण वसतिर्मा भवेषु सर्गे जातः पूर्व्वमस्मात् कपोतात्। त्वमाददानोऽथ कपोतमेनं मा त्वं राजन् विघ्नकर्त्ता भवेथाः।
॥ राजोवाच ॥ केनेदृशी जातु परा हि दृष्टा वागुच्यमाना शकुनेन संस्कृता। यो वै कपोतो वदते याञ्च श्येन उभौ विदित्वा
कथमस्तु साधु।
नास्य वर्षति वर्षकाले नास्य बीजं रोहति काल उप्तं। भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे न त्राणं लभते त्राणमिच्छन् स काले।
जाता इस्वा प्रजा प्रमीयते सदा न वै वासं पितरोऽस्य कुर्व्वते। भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे नास्य देवाः प्रतिगृह्णन्ति
हव्यं। ११२८५
मोघमन्नं विन्दति चाप्रचेताः स्वर्गाल्लोकाद्भ्रश्यति शीघ्रमेव। भीतं प्रपन्नं यो हि ददाति शत्रवे सेन्द्रा देवाः प्रहरन्त्यस्य वज्रं।
उत्त्राणं पक्षा सहश्रोदनेन अस्मात् कपोतात् प्रति ते नयन्तु। यस्मिन् देशे रमसेऽतीव श्येन तत्र मांसं शिवयस्ते वहन्तु।
॥ श्येन उवाच ॥ नोत्त्राणं राजन् प्रार्थयेयं नचान्यदस्मान्मांसमधिकं वा कपोतात्। देवैर्दत्तःसोऽद्य ममैष भक्षस्तमे ददस्व
शकुनानामभावात्।
॥ राजोवाच ॥ उत्त्राणं वेह तमनूनं नयन्तु ते पश्यन्तु पुरुषा ममैव। भयाहितस्य दाथं ममान्तिकात्त्वां प्रापयन्तु त्वं श्येनं
मा हिंसीः।
त्यजे प्राणान्नैव दद्यां कपोतं सौम्यो ह्ययं किन्न जानामि श्येन। यथाक्लेशं माकुरुष्वेह सौम्य नाहं कपोतमर्पयिष्ये
कथञ्चित्। ११२९०
यथा मां हि वै साधुवादैः प्रसन्नाः प्रशंसेयुः शिवयः कर्म्मणा तु। यथा श्येन प्रियमेव कुर्य्यां प्रशाधि मां यद्ददेत
त्करोमि।
॥ श्येन उवाच ॥ ऊरोर्दक्षिणादुत्कृत्य स्वपिशितं तावद्राजन् यावन्मांसं कपोतेन समं। तथा तस्मात् साधु त्रातः कपोतः प्रशं
सेयुः शिवयः कृतञ्च प्रियं स्यान्ममेति।